

Panda Fanda

Monika Nikodemová
Ilustrace Veronika Balcarová

bamb**ook**

Panda Fanda

Monika Nikodemová

Ilustrace Veronika Balcarová

Pandí rodina

V daleké Číně, v jednom hustém bambusovém lese, žije velká pandí rodina. Vypráví se, že takové pandy celý den sedí a okusují bambusové výhonky.

Jenomže kdo s nimi v tom lese žije?

Je to vůbec tak?

Tak víte co, vypravíme se za nimi a zjistíme, co se tam vlastně děje. Sami uvidíme, zda jsou pandy opravdu takoví lenoši.

A hele!

Támhle se zrovna batolí pandí máma se třemi medvíďaty. Jsou to dvě slečny a jeden mladík. Pandí slečny se drží blízko mámy, ale panda Fanda stále někam odbíhá a něco prozkoumává.

Aby ne. Vždyť je kolem tolik neznámých a hlavně zajímavých věcí!

Maminka z toho moc velkou radost nemá. „Kde ten náš kluk zase pobíhá?“ vzdychá co chvíličku a rozhlíží se kolem sebe, kde se objeví a hned zase ztratí Fanda.

Fanda má zkrátka jiný temperament než jeho sestřičky a celý den někde poskakuje. Každý večer by už pandí maminka ráda zalehla do pelíšku, ale Fanda nikde.

Je to stále stejné.

„Konečně!“ vykřikne vždy radostí, když se odněkud přikutálí Fanda a přistane přímo v jejím náručí.

„Mami, nemusíš mít o mě takovou starost. Už jsem skoro velký,“ uklidňuje Fanda svou maminku.

To víte, že ji má moc rád. Ale také chce všechno kolem poznat. Chce se podívat do různých koutů světa a zažít neobvyklá dobrodružství. Tak se těšte, co s ním zítra podnikneme!

Mistr kung-fu

V neděli se vydala celá pandí rodinka na kratší výlet. Jak se tak pomalinku batolí bambusovým lesem, zahlédne maminka velkou ceduli s tímto nápisem: „Přijímáme malé pandy do bojové školy kung-fu. Hlaste se u Mistra bojovníka Tao Li.“

Maminka zajásala: „To bude něco pro našeho neposedu! Jenomže, kde je?“

Zapraskalo roští, zašuměla tráva a přikulil se Fanda.

Mamince spadl kámen ze srdce. Buch! Slyšeli jste, jak se jí ulevilo?

„Fanoušku,“ pohládila ho maminka a zeptala se: „Chtěl bys chodit do školy bojového umění?“

„No jasan, mami!“ Fanda vyskočil pořádně vysoko a dal mamince ohromnou pusu.

Také sestřičky měly radost a přály bráškovi trochu rozptýlení.

„Vám také něco vyberu,“ pohládila obě sestřičky maminka.

Všichni se spokojeně usmívali. A zítra se společně vydají za Mistrem Tao Li.

Pandí škola

V pondělí ráno nemohl malý Fanda samou nedočkavostí dospat. Pokukoval po mamince, kdy už se vzbudí a půjdou za Mistrem Tao Li.

No konečně!

Maminka otevřela jedno oko, potom druhé a už ji Fanda tahal za packu z pelíšku.

„Přijdeme pozdě a nevezmou mě,“ popoháněl ten nezbeda svou maminku.

„Vždyť je dost času,“ ubezpečovala ho maminka.

Jenže malý Fanda byl neodbytný, a tak se vydali do školy bojového umění ještě za svítání. Sluníčko sotva vykouklo a oni už měli školu na dohled. Na palouku, poblíž bambusového lesa, měla škola svůj ditang. Vy nevíte, co to je? To je cvičební prostor, místo, kde bojovníci předvádějí své umění.

Přivítání ve škole

Mistr je uvítal pozdravem, který představuje skromnost a naslouchání.

Fanda to zkusil také, poklonil se, a ještě přidal kotrmelec.

„Tak to vidíte, Mistře,“ zastyděla se maminka, „to je celý náš Fanda.“

Žáci se rozesmáli, ale Mistr celý zvážněl. Nastalo ticho, že by se dalo krájet.

Ti dva nejmenší bojovníci do sebe strčili. „Hele, jak ho Mistr rovnou vyrazí,“ zašeptal jeden. Nebyli ve škole dlouho a neznali dobře svého učitele.

Po chvíli Mistr pronesl: „Vítej v naší škole. Takové, jako jsi ty, tady velmi potřebujeme.“

Někteří žáci to vůbec nechápali, ale maminka s Mistrem věděli své.

„Júú, a to tady můžu zůstat už dneska?“ zeptal se Fanda a vyskočil snad metr do vzduchu. A to je pro pandy nějaký výkon!

Mistr opět zvažněl, ale
za malou chvíli se pousmál
a udělal krok k Fandovi. „Můžeš
tady zůstat už dneska, a dokonce celý
týden. Ať poznáme, co v tobě je.“

Fanda by mu byl nejraději skočil do náruče a dal mu pusu. Ale
za tu krátkou chvíli pochopil, že tady budou tvrdá pravidla. Mistr
poslal maminku domů a otočil se ke svým žákům.